

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Kroner og det ærede Medlem skal til at fremstille Forholdene; er jeg ikke sikker paa, at han vil sige: Nu er Landbrugets Formue steget med 200 Mill. Kr.

Efter en saadan Omgang Meddelelser, der er saa langt fra Sandheden, hvad ogsaa de faktiske Forhold viser, er det maaske mindre betydningsfuldt, naar det ærede Medlem paa samme Spalte, Sp. 1836, nævnte, at Skatten for Landbruget var tredoblet. Jeg har ogsaa undersøgt dette Spørgsmaal, fordi jeg ofte føler nogen Tvivl, naar det ærede Medlem fremkommer med sine Udtalelser; Erfaringen har gjort mig skeptisk, og det viste sig hurtigt, at hvis det ærede Medlem skal naa denne Tredobling, maa han tage alle Bønderne i Villaerne i Gentofte, Hellerup og Søllerød med, ja, endog alle de Landbrug, der drives i 4—5 Etages Bygninger i disse Distrikter. For det er Landdistrikternes Skatter, der er steget til det tredobbelte; og en stor Del af de Medborgere, der i de senere Aar har haft betydelige Indtægter og derfor ogsaa kommer til at betale betydeligt forøgede Skatter, findes netop i de Landdistrikter, der her er Tale om. Altsaa ogsaa paa dette Punkt er det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen langt foran sine Partifæller med Hensyn til Overdrivelser, og jeg finder i dette Forspring sikkert Aarsagen til, at det netop er det ærede Medlem, der er blevet Formand for Det frie Folkeparti.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte — det findes Sp. 1960 —, at han ikke rigtig kunde forstaa Betydningen af min Fremdragen af Handelsforholdet til Tyskland og England og ikke kunde forstaa, hvorfor jeg ansaa det for rigtigt og klogt, at man søgte at opretholde saa nogenlunde det samme Forhold i vor Eksport til de to Lande, som igennem Tiderne har været det normale. Han gik endog saa vidt, at han sagde, at denne Udtalelse fra min Side var farlig, ja, taabelig. Jeg skal ganske kort nævne de vigtigste af de Ting, jeg sagde forleden til Begrundelse for denne min Udtalelse.

Jeg udtalte, da jeg sidst havde Ordet, at vor Eksport fra 1932 til 1937 var gaaet frem fra 886 Mill. Kr. til ca. 1 137 Mill. Kr. Det var altsaa under de bundne Forhold, at den var gaaet saa meget op. Og angaaende Fordelingen til de forskellige Lande udtalte jeg, at medens der i 1932 gik 12 pCt. til Tyskland, gik der i 1936 24,5 pCt. og i 1937 22,8 pCt. Til England gik der i 1932 79,1 pCt., i 1933 79,7 pCt.; det var i 1936 gaaet ned til 69,4 pCt. og i 1937 til 67,8 pCt. Der

har altsaa været en meget stærk Forøgelse, næsten en Fordobling, af den forholdsmaessige Del af Eksporten til Tyskland i disse Aar, og der har været en procentvis naturligvis noget mindre Nedgang i Eksporten til England, men dog en betydelig Nedgang, fordi der er gaaet saa meget til Tyskland.

Talen om, at man ikke udnytter Eksporten til Tyskland saa meget som ønskeligt, er saaledes noget letsindig, naar man ser paa, hvordan Udviklingen har været i de senere Aar. Erfaringen viser nemlig, at denne øgede Eksport til Tyskland betyder en betydelig Tilbagegang i Eksporten til England, saaledes at man nu i alt Fald er over det normale Forhold mellem England og Tyskland. Det viser sig endvidere, hvis man ser paa de Tal, jeg meddelte forleden, at vor Eksport til England er langt mere stabil, end den gennem Aarene har været til Tyskland. Det ses, at i de 17 Aar fra 1921 til 1937 har Eksporten til England svinget mellem at andrage 67 og 80 pCt., medens Eksporten til Tyskland svinger mellem 5 og 24,5 pCt., og at det allerhøjeste Tal netop er naaet i 1936. Det viser en gennemsnitlig Fordeling paa 70 pCt. til England og 18 pCt. til Tyskland.

Naar man saa ser paa det, vi er naaet til nu, maa man sige, at vi vistnok er naaet saa meget over det normale, at det ikke er ubetænkeligt at gaa længere med Hensyn til Kravene om at føre mere til Tyskland, naar Resultatet bliver, at der saa bliver en mindre Fordeling til England. Jeg advarede imod at kræve denne forcerede Indførsel til Tyskland, naar det medfører den Forskydning, der — som jeg her har paavist — er sket i de senere Aar, og jeg gjorde det, fordi det var min Opfattelse, at jeg havde Pligt til at sige til Landbefolkningen, at saadan er det gaaet i Aarene, og efter mit Skøn vil det være klogt at tage denne Udvikling til Efterretning og ikke bevæge sig alt for langt bort fra det, som har været det normale.

At det ærede Medlem ikke vil eller ikke kan forstaa denne Advarsels Berettigelse, kan jeg ikke gøre for; det maa det ærede Medlem afgøre med sin Samvittighed; men jeg vil i alt Fald ikke undlade at give disse Meddelelser, fordi jeg tror, at det er paakraevet, at det er rigtigt, at det er klogt at gøre det, og jeg føler mig overbevist om, at Landmændene ogsaa vil forstaa Situationens Alvor og tage Hensyn hertil.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Det ærede Medlem Hr. A. Svens-